

СЛАВА ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. Виходить щотижня. № 33 (1447). 6 Листопада 1981 року. Ціна 2 коп.

ВСЕНАРОДНЕ СВЯТО

Кумачем святкових прапорів, урочистим маршем демонстрацій, звітом про свої трудові досягнення зустрічають радянські люди цю визначну подію — день народження Країни Рад. 64 роки тому в цей день народні маси Росії під керівництвом В. І. Леніна і створеної ним Комуністичної партії, здійснивши революцію, взяли владу в свої руки.

Розпочався новий етап всесвітньої історії — поворот людства від капіталізму до соціалізму. Високо несе наша країна знамено Жовтня. За роки Радянської влади, народ, очолюваний ленінською партією комуністів, побудував розвинуте соціалістичне суспільство, затвердив новий, соціалістичний спосіб життя. Сьогодні наша країна, виконуючи історичні рішення XXVI з'їзду КПРС, відкриває нові горизонти у побудові комуністичного суспільства в нашій країні. XXVI з'їзд КПРС визначив рубежі, на які повинна вийти наша Батьківщина у новий п'ятиріччя і у 80-і роки. Він висунув науково-обґрунтовану програму розвитку радянського суспільства. Прийнята XXVI з'їздом партії програма подальшого економічного і соціального розвитку країни — видатний внесок у теорію і практику комуністичного будівництва.

Одним з перших декретів Радянської влади був ленінський Декрет про мир. Слідуючи курсом, наміченим вождем революції, наша партія високо несе прапор боротьби за мир. Завоювання Жовтня, ідеї соціалізму — найнадійніша в наш час запорука подальшого прогресу людства.

Серед передовиків соціалістичного змагання на передсвятковій Дошці Пошани університету країні з кращих: доцент В. Г. Зінченко (РГФ), доцент В. І. Коляда (мехмат), доцент А. В. Ігнатів (фізфак), доцент А. М. Чеботарьов (хімфак), доцент В. О. Фабіанська (філфак), доцент М. І. Каложко (істфак), доцент кафедри філософії гуманітарних факультетів І. Я. Матковська, професор, зав. кафедрою політекономії О. Г. Лобунець, старший бібліотекар студентської бібліотеки Н. Г. Купрій, студенти: Т. В. Волошина (РГФ), Ю. К. Гуровська (ГГФ), О. Ф. Князькова (мехмат), Д. О. Кардашов (фізфак), Н. А. Мулюкіна (біофак), С. В. Єгорова (хімфак), І. Є. Медінська (філфак) та інші.

Хай живе 64 річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції!

Хай живе ленінська Комуністична партія Радянського Союзу!

В ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ МАЙСТЕРНЯХ

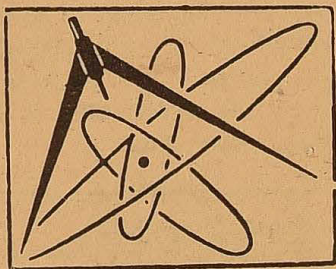
Сучасний учбовий і науково-дослідницький процеси у вищій школі важко уявити без удосконалення технічних засобів навчання, експериментального обладнання і приладів, модернізації лінійних класів і сучасних лабораторій.

Виготовленням, налагодженням і встановленням технічних засобів навчання займаються учбово-експериментальні майстерні університету.

— У трьох наших цехах, — розповідає директор учбово-експериментальних майстерень М. І. Абрамов, — механічному, столярному і цеху радіоелектроніки кваліфіковані спеціалісти впроваджують в життя розробки різних кафедр університету для подальшого запровадження їх в учбові і науково-дослідницькі процеси.

За 10 місяців першого року одинадцятій п'ятирічній колектив майстерень виготовив декілька сотень приладів і обладнання ТЗО. Це — автоматичні пристрої для навчання і контролю, витяжні шафи, спеціалізовані лабораторії, столи, швидкісні водонагрівачі та багато іншого.

— 64 річницю Великої Жовтня, — продовжує М. І. Абрамов, — ми зустрічаємо новими трудовими досягненнями — понад план виготовлено приладів і обладнання

на суму біля 18 тисяч карбованців, а продуктивність праці зросла на 17,8 процентів.

План десятої п'ятирічній робітники майстерень виконали до 1 липня, понад план було випущено продукції на суму 130 тисяч карбованців. Сьогодні в авангарді соціалістичного змагання йдуть токарі Л. Л. Лук'янов, Л. Я. Бараниця, слюсар М. М. Бондаренко, електрик Б. М. Погорелов, столяр-червонодеревщик А. Г. Шакин, столяри В. П. Решетнюк, В. Ю. Пасічник, слюсар-радіомонтажник Р. В. Писаревський.

Впроваджуючи в життя рішення XXVI з'їзду КПРС, вони разом з усім колективом учбово-експериментальних майстерень університету взяли підвищені соціалістичні зобов'язання гідно виконати завдання XI п'ятирічки. І є всі підстави сказати, що вони з честю їх виконують.

Л. СЕРПНЕВИЙ.

ПРИКЛАД ДЛЯ ІНШИХ

Хімія — наука, яка вимагає не тільки великих знань, цілеспрямованості, а й самовідданої любові до обраної професії і, головне, любові до праці. Годинами працювати в лабораторії, з розчинами і хімікатами, допізна засиджуватись за підручниками і довідковою літературою під силу не кожному. Навіть тим, хто вже на перших уроках хімії в школі вирішив — буду хіміком.

Риту Церковну добре знають викладачі і студенти хімічного факультету. Вона завжди уважна і зібрана на лекціях і практичних заняттях. Товариші звертаються до неї за порадами з багатьох життєвих питань. І це не випадково. Адже у Рити за плечима роки роботи на виробництві.

Який би захід не організувався на факультеті — в центрі всіх подій Рита. Щодавно студенти III курсу хіміаку повернулись з колгоспу. В цьому році вони працювали на ланах Ізмаїльщини, у колгоспі імені Кірова.

— Серед тих, хто працював на сільгоспроботах краще всіх, — говорить секретар партбюро хімічного факультету доцент А. М. Чеботарьов, — була і комуніст Рита Церковна.

Щоденну норму на збиранні овочів вона виконувала на 200—250 процентів. А й поіншому не могло бути, адже Рита — член бюро комсомолу факультету.

В. ІВАНОВ

КОМУНІСТИ! БУДЬТЕ В АВАНГАРДІ ВСЕНАРОДНОЇ БОРОТЬБИ ЗА ВИКОНАННЯ ІСТОРИЧНИХ РІШЕНЬ XXVI З'ЇЗДУ КПРС!

(Із Закликів ЦК КПРС).

Червоне Знамено

Я знаю, знамено, чому ти червоне,
Мов сонячним соком оббризканий мак.
То кров пролетарська в тобі не холоне
Пролита на лезах жовтневих атак.
Дорогою грому вело ти на трони,
І трони хитались, і падали трони,
І мрії збувались без чудо-ікони...
Позаду дорога далека й терниста,
На ній полягли наші старші брати,
Якби не звияжці з ім'ям Комуниста,
Її не під силу б нікому пройти.
Ми голови схилим по волі по добрій,
Вшануєм героїв поклоном земним,
Іх з нами немає, та ближче став обрій,
І кличе вже зваба: а що там за ним?
Що там нас чекає? Які таємниці?
Ладнайтесь, колумби, нам знову на старт.
Бійцям революції спокій лиш сниться,
Готуйте планшети для зоряних карт!

Леонід ЗАЛАТА.

УРОЧИСТИЙ ВЕЧІР

5 листопада в приміщенні Українського театру імені Жовтневої революції відбувся урочистий вечір колек-

тиву нашого університету, присвячений 64-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

ЧЕРВОНИЙ ЖОВТЕНЬ У МОЄМУ ЖИТТІ

МАКСИМО ВІЯ
(Куба) — мехмат, III курс.

Для кубинського народу Великий Жовтень відкрив нову еру в історії країни. Зали «Аврори» сповістив світ про початок нової епохи — епохи свободи та братерства людей планети.

Приклад Жовтня став прикладом для наших революціонерів, прикладом для тих, хто йшов на штурм казарм Монкадо в 1953 році, для тих, хто в 1961 — був активним учасником боїв на Playa-Xiron.

Звичайно, перемога соціалізму на Кубі стала можливою завдяки братерській допомозі і солідарності Радянського Союзу та інших соціалістичних країн і наше основне завдання — ще більше оволодіти знаннями, щоб повернутись на Багьківщину добрими спеціалістами і продовжувати справу революції.

Кожен рік на Кубі урочисто святкують річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Весь кубинський народ вивчає соціальні, політичні, економічні питання розвитку СРСР, історію радянсько-кубинських відносин. У ці дні організуються зустрічі з радянськими спеціалістами, які працюють на Кубі, виставки, показ кінофільмів, які розповідають про героїчну боротьбу російського народу з царизмом.

САЛЕХА ЗАЗАЙ
(Афганістан),
біофак, IV курс.

Перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції в Росії сколихнула визвольний рух в нашій країні. 27 березня 1919 року Афганістан визволився від англійського колоніалізму, а в 1921 було заключено договір про дружбу та співробітництво між Радянською Росією і Афганістаном.

У афганців є добре прислів'я «Перед тим, як будувати будинок, знайди доброго сусіда». І таким сусідом для нашого народу став Радянський Союз.

На протязі багатьох років радянські спеціалісти допомагають афганцям у розвитку економіки і народного господарства. І ми, афганські студенти, щасливі, що маємо можливість одержати освіту у країні соціалізму, країні, де народився В. І. Ленін. Ми гаряче схвалюємо миролюбиву політику Радянського Союзу, спрямовану на зміцнення миру, принципів пролетарського інтернаціоналізму, висловлених у Звітній доповіді ЦК КПРС XXVI з'їзду партії, з якою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев.

КАМАРА КАНТЕНІН
ФРІКІ (Гвінея),
біофак, V курс.

Революційний вибух у Росії в 1917 році був першим ударом по світу капіталу. Він дав могутній імпульс національно-визвольній боротьбі в країнах Азії, Африки та Латинської Америки. Під впливом Великого Жовтня в колоніальних країнах почались масові виступи проти гнобителів. Пригнобленим та поневоленим світло Жовтня показало шлях до боротьби та визволення.

Цей шлях довгий та тяжкий, але сьогодні більше 50 країн на африканському континенті незалежні.

Життєвим інтересам більшості населення Землі відповідає миролюбива зовнішня політика СРСР.

У слідуючому році я і мої друзі закінчують Одеський університет. Ми віддамо всі сили та знання, які ми одержали в країні великого Леніна, розвитку національної економіки Гвінеї.

РАУЛЬ ГАРАЙ
ГОМЕС (Сальвадор),
біофак, II курс.

Ідеї Жовтня справили величезний вплив на національно-визвольний рух у колоніальних і залежних країнах, зокрема, у Латинській Америці.

Ехо залпу «Аврори» докотилось і до нашої республіки. Приклад революції у Росії дав недостатньо організованим революційним масам вірну орієнтацію. Ідеї Жовт-

ня, ідеї марксизму-ленінізму надихають діячів нашої комуністичної партії, всі прогресивні сили, які ведуть боротьбу з тиранією за визволення і національну незалежність.

Відзначаючи 64-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції, всі прогресивні сили Сальвадору вбачають у Радянській країні символ непорушного інтернаціонального братерства, вірність справі та ідеям Жовтня.

ТИЖДЕНЬ ДРУЖБИ

З 23 по 31 жовтня в Одесі проводився «Тиждень дружби», присвячений 30-річчю навчання студентів з НДР у Радянському Союзі, який був організований Одеським міськкомом ЛКСМУ і комітетом Союзу Німецької Молоді у м. Одесі.

У рамках Тижня були проведені зустрічі, бесіди, диспути, фотовиставки, які розповідають про братню країну, про життя і навчання студентів з НДР у нашому місті. Відбулась зустріч студентів з комсомольським активом вищих навчальних закладів.

У Палаці студентів пройшов вечір політичної пісні. В його програмі були представлені творчі групи німецьких студентів, які виконували пісні російською та німецькою мовами.

На завершення тижня було проведено інтернаціональний недільник. В організації його проведення взяли участь представники СВНМ і студентів вузів міста. Гроші, зароблені на недільнику, будуть перераховані у Фонд миру. При підведенні підсумків огляду кращою серед інтернаціональних учбових груп вузів міста визнана 2 група II курсу фізичного факультету нашого університету, де поряд з радянськими студентами вищу освіту здобувають і студенти з НДР.

О. ШТОКАЛО,
заст. секретаря
комітету ЛКСМУ.

З КОРЧАГІНСЬКИМ ЗАПАЛОМ

Ось уже й Великий Жовтень. Минув місяць нашого навчання після колгоспних робіт. За цей час 2 група III курсу філологічного факультету (українське відділення) повністю ввійшла в нове студентське життя. Розподілені обов'язки, переобрані активісти (там, де в цьому була потреба), а на цьому тижні, напередодні звітно-виборчих комсомольських зборів факультету, група провела свої збори, на яких комсомольці затвердили план багатьох заходів на цілий рік.

Окремі пункти схвалили одночасно, з деяких — сперечались, і навіть гаряче. А от розмова про громадсько-політичну практику не викликала ніяких розходжень. Бо наші комсомольці прекрасно розуміють, що жити особіно, для одного себе лише не можна: нецікавим, незмістовним стає таке життя. Тому вже сьогодні 7 студентів ходять на практику в професійно-технічне училище № 4, 5 — стали слухачами й активними учасниками школи молодого бібліотекаря, 2 — політорганизаторами, 8 — лекторами, 3 — журналістами, що діють при факультеті. Отже справ — багато. Стінна преса. В гуртожитку намічено провести диспут на тему, яка дуже нас бентежить: «Звідки беруться нехлюї і білоручки» (за журнальними публікаціями останнього року) та обговорення нової повісті Дімарова «Містечкові історії» — повчальної книги про багатогранне життя і діяльність сучасного лектора. Нещодавно провели політгодину «Сила партії в єдності з народом», на якій дуже цікаво виступили студенти О. Купченко, В. Таратунський, А. Багрий, а пізніше зустріч з доцентом кафедри загального і слов'янського мовознавства В. П. Дроздовським, який так багато і жваво розповів нам про свою роботу в Загребанському університеті (Сербія-Хорватія). Наші активісти вирішили для альбому «Героїнка комсомолу різних поколінь» зібрати цікаві матеріали — статті, інформації, нариси, репортажі та фотографії, щоб цей альбом згодом подарувати першокурсникам філологічного факультету.

На черзі робота в наукових гуртках, участь в художній самодіяльності, ряд заходів, пов'язаних з широким вивченням культурних пам'яток міста Одеси та області тощо. Життя наше повинно проходити бурхливо, з дерзанням, адже ми — комсомольці, завзятий бойовий народ, котрому багато що по плечу. Про це говорять і наші попередні роки навчання і будівельні заходи, в яких учасники II групи відзначались корчагінським запалом, і колгоспна праця, і творче зав'язання в учбовому році — все те, що спрямоване на настійливе освоєння романтичної професії вчителя. Якщо студентам філологічного факультету дуже не вистає сьогодні, наприклад, гуртка художнього читання, то ми повинні докласти всіх зусиль, щоб він, нарешті, запрацював і допоміг нам оволодіти виразним читанням настільки, щоб ми могли до своїх учнів яскраво доносити прекрасні літературні зразки — поезії, прози, драми... А зараз група разом з усім радянським народом з великим піднесенням зустрічає 64-у річницю Великої Жовтня, і саме так — успішно, творчо, натхненно — ми зустрінемо XIX з'їзд Ленінського комсомолу.

С. РОМАНЕЦЬ,
комсорг 2 групи,
Н. ЛАБА,
староста групи.

Славними здобутками у навчанні зустрічають визначну подію у житті нашої країни — 64-у річницю Великої Жовтня — студенти III курсу географічного відділення ГГФ.

На передньому плані відмінники навчання, Комсорг курсу Ольга Гаврилюк та староста курсу комуніст Олександр Станков на заняттях по спецкурсу фізгеографії материків.

Фото М. РИЖАКА.

РІШЕННЯ XXVI З'ІЗДУ КПРС — В ЖИТТЯ!

ПРОФСПІЛКИ— ШКОЛА КОМУНІЗМУ

2 листопада відбулась І звітно-виборча профспілкова конференція студентської профспілкової організації університету. З основною доповіддю виступив голова профкому ОДУ тов. І. І. Каракаш. Він охарактеризував роботу учбово-виховної комісії студентського профкому. На своїх засіданнях комісія вивчила і обговорила матеріали XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду КП України, завдання вдосконалення навчання і виховання спеціалістів вищої кваліфікації, проаналізувала результати зимових і літніх екзаменаційних сесій студентів; проводила контроль за сільськогосподарськими роботами студентів університету; підводила підсумки соціалістичного змагання, присвяченого 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна і гідній зустрічі XXVI з'їзду КПРС; вивчила, узагальнила і поширила позитивний досвід організації соціалістичного змагання на історичному, хімічному і механіко-математичному факультетах, надала практичну допомогу в організації соціалістичного профбюро ряду факультетів.

Ці і ряд інших завдань, виконаних на високому рівні, показують, що комісія досягла тут значних успіхів. Але є окремі ділянки, в яких справжні зусилля ще не приклали: учбова дисципліна, відвідування занять, боротьба з прогульниками, контроль за станом аудиторій та лабораторій, бібліотек і читальних залів в гуртожитках, організація учбових та виробничих практик тощо.

Далі тов. І. І. Каракаш зупиняється на роботі побутово-масової комісії профкому, відзначає, що комісія постійно займалась організацією побутового обслуговування та надання побутових послуг студентам, вдосконалювала роботу дирекції студмістечка, адміністрації гуртожитків по розподілу студентів в гуртожитках: вникала в діяльність студрад, в стан житлово-побутових умов іноземних студентів, поліпшувала організацію громадського харчування студентів в їдальнях № 9 і № 98, спрямовувала в потрібне русло функції громадських контролерів. За звітний період завершено і введено в експлуатацію гуртожиток № 7, проведено капітальний ремонт гуртожитків № 1 і № 3 та половини гуртожитку № 6, завершено будівництво та успішну експлуатацію приміщення клубу-кафе на базі їдальні № 9, закінчено ремонтні роботи і створено нормальні умови для навчання в головному та новому аудиторному корпусах з його прекрасними читальними залами, починається будівни-

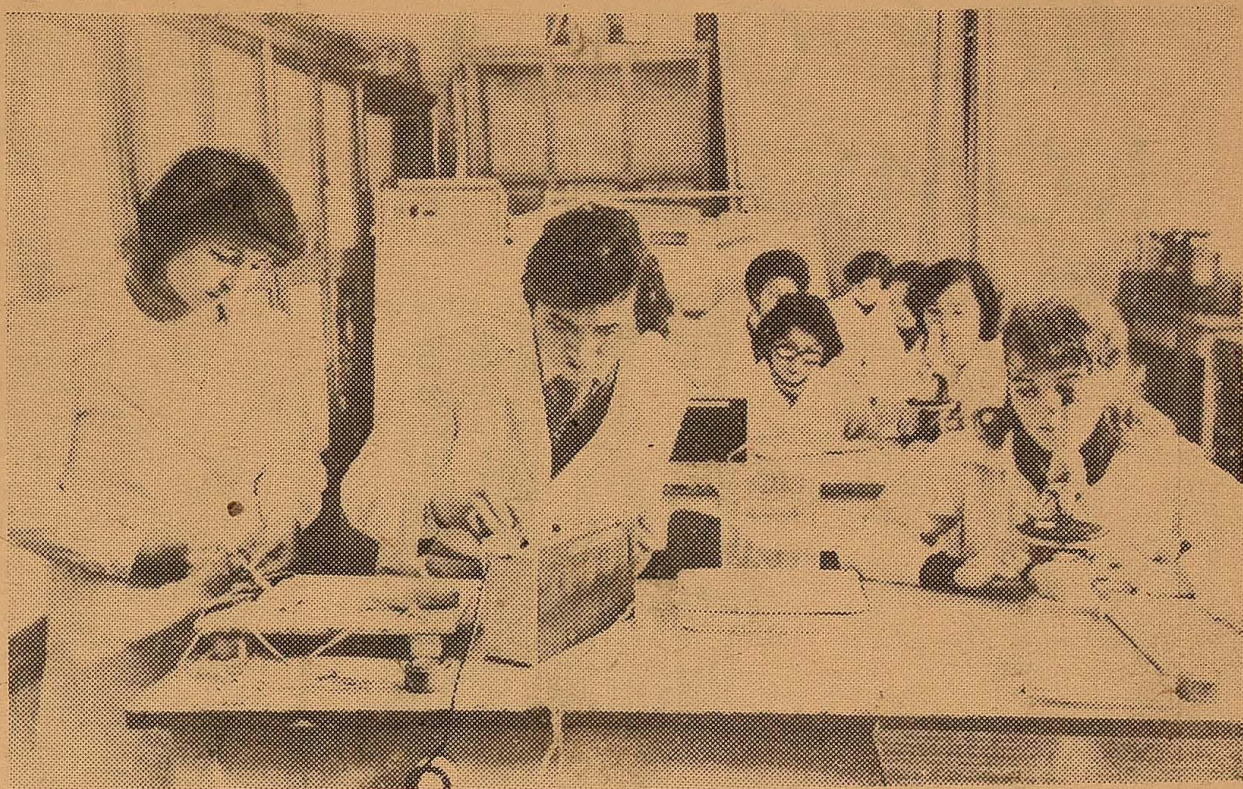
цтво гуртожитку № 8, працюють нові кафе, значно систематизовано розселення студентів в гуртожитки. Отже, і тут зроблено чимало.

Поряд з успіхами виступаючий називає і ті проблеми, на які новому профкому необхідно звернути особливу увагу: підвищити санітарний рівень в окремих гуртожитках ОДУ, прискорити ремонт другої половини в гуртожитку № 6, почати капітальний ремонт 4 гуртожитку, посилити роботу студрад гуртожитків та інших.

Надзвичайно широко говориться про роботу оздоровчо-спортивної комісії студентського профкому, котра, працюючи в тісному контакті зі спортклубом та кафедрою фізичного виховання, безпосередньо займалась вирішенням таких питань, як спортивно-масова робота на факультетах і в гуртожитках, проведення спортзмагань і спорткросів, підготовка та відкриття спортивно-оздоровчого табору, розроблення заходів по спортивно-оздоровчій роботі серед студентів в спорттаборі, надавалась практична допомога адміністрації спорттабору, студрадам гуртожитків, профбюро факультетів. Щодо спортмасової роботи в гуртожитках, то тут ще не вистачає потрібної кількості спортивно-ігрових майданчиків. Треба підвищити кількість студентів, що проходять оздоровлення в спорттаборі університету, поліпшити роботу медпункту, санітарно-профілактичного лікування тощо.

На високому естетичному рівні, продовжує доповіді, проходить в університеті культурно-масова робота. В результаті проведено 16 загально-університетських концертів, 23 факультетських концертів, 85 тематичних вечорів, понад 200 вечорів відпочинку, оглядів художньої самодіяльності, конкурсів «Студентська весна», понад 40 групових туристичних поїздок в міста нашої країни і т. д. Все це свідчить про те, що в нас є творчі колективи, які ми з гордістю можемо показати не тільки в нашому місті. Отже, здавалось би тут все добре. Але ж в огляді — конкурси «Студентська весна» університету посів І місце, що не відповідає його справжнім творчим можливостям. Не можна миритися і з тим, що на сьогодні ще не створений справжній танцювальний колектив, не сформована постійно діюча агітбригада, немає колективу художнього читця, ще недостатньо студклуб працює в гуртожитках. А профком університету завжди приділяв значну увагу матеріальній базі, сприяв відкриттю студентського клубу-кафе «Метроном».

(Закінчення на 4-й стор.)

НА ЗНІМКУ: відмінниця навчання Агафія Передерій та студент з МНР Ментевдорж

Нанжид (на передньому плані під час реєстрації електрокардіограми тварин (біофак). Фото М. ГИЖАКА.

ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК

Клас переливається барвами, ніби оздоблений яскравою мозаїкою, магічний ефект виразно посилюють глибокі плями-вікна. За вікнами темна ніч, а в класі йде черговий урок. Учні — трудова молодь Одеської вечірньої школи № 24 — впиваються в кожне слово, в кожний жест свого улюбленого вчителя історії та суспільствознавства Михайла Івановича Асауленка. Сьогодні він демонструє перед ними прекрасну колекцію «В. І. Ленін — засновник Комуністичної партії і Радянської держави в образотворчому мистецтві: в марках, значках, відкритках». Це від них, розмаїтих значків, марок, відкриток, в класі так світло і рожево, це завдяки їм надзвичайно урочисто звучить розповідь про В. І. Леніна, чий образ відзеркалюють сотні і сотні блискучих витворів мистецтва. І значна частина цього блиску йде від гарячих, задуманих слів вчителя. Бо в них світиться палка любов до вождя, до його великого вчення, глибокі знання його біографії і всієї складної, цікавої історії Комуністичної партії Радянського Союзу.

На кожному уроці Михайло Іванович використовує щось із свого багатого зібрання, в кожному експонаті відкриваючи для учнів щось нове, особливе. А сьогодні його колекція постала у всій багатогранній, змістовній, вражаючій значимості. Ось марки «В. І. Ленін в дитячі роки», «Сім'я Ульяновичів», «Олек-

сандр Ульянов», «40-річчя плану ГОЕЛРО», марки, присвячені 50-річчю з дня відкриття ІІ з'їзду РСДРП», блоки марок, випущених до річниці з дня народження В. І. Леніна та багато інших. Кожна марка — джерело бесіди, в якій беруть участь і учні, бо тут стільки цікавого, стільки хочеться взяти. І вчитель щедро вдовольняє непогамовну допитливість робітничої молоді. Чимало дізналась вона, слухаючи розповіді на теми: «Не смолкая, бється рядом с нами сердце Ильича», «Самый человеческий человек», «Ленин — наше знамя боевое».

В справжню пізнавальну екскурсійну лекцію перетворилась бесіда про відкритки з репродукціями картин радянських художників, бо вчитель розповідає чимало цікавого і про вождя, і про те, коли і як, наприклад, художник М. Жуков створював картину «В. І. Ленін читає газету «Правда» в 1918 р». Цей розділ експонатів чудово доповнюють об'ємні фотовідкритки «Будинок-музей В. І. Леніна в Горках», які можна роздивитись тільки з допомогою спеціальних очок червоного та голубого кольорів, і котрі створюють ефект об'ємності. Враження — надзвичайне.

Чи треба говорити, що виставка стала яскравою для всієї вечірньої школи подією, і що до занять, на перервах, після занять всі вчителі і учні різних класів з неабияким інтересом розглядали її

експонати, слухали пояснення Михайла Івановича Асауленка. Майже 30 років захоплюється вчитель збиранням марок, значків та відкриток з образом вождя, ця тема завжди його хвилювала — і коли був військовослужбовцем та слухачем університету марксизму-ленізму, і коли навчався в Одеському державному університеті на історичному факультеті. До речі, якщо ми погортаємо газету «За наукові кадри» за 1966 рік, то в 3 номері (26 січня) знайдемо цікаву інформацію про теоретичну студентську конференцію, присвячену вивченню курсу наукового комунізму, в якій активну участь взяв і М. І. Асауленко, а на знімку побачимо його виступаючим з доповіддю. Всю свою благородну педагогічну діяльність Михайло Іванович буде на творчих пошуках, які майстерно застосовує до кожної чергової теми — чи це буде платівка з прекрасною повістю Л. І. Брежнєва «Мала земля» або «Відродження», «Цілина», чи бентежні кадри з кінофільму про героїчне минуле нашого народу, чи цікаві експонати мистецтвознавчої колекції.

І любить свою справу, і робить її якнайкраще. Саме тому і через багато років з такою любов'ю приходять до нього в школу учні, що вже давно її закінчили, і цілий ряд яких став студентами історичного факультету ОДУ.

А. БОСОВ.

КОНКУРС ТРИВАЄ

Підготовка до ІХ Всесоюзного конкурсу студентських наукових робіт з суспільних наук вступила у завершальну фазу. На кафедрі політичної економії цією роботою займається оргкомітет на чолі з доцентом Н. І. Шутовою. Оргкомітет працює за окремим планом, затвердженим кафедрою в червні 1981 року. Було розроблено примірну тематику наукових студентських робіт з політичної економії на конкурс, яка включає 65 найактуальніших проблем марксистсько-ленінської економічної теорії.

З боку викладачів кафедри і співробітників кабінету

політекономії організована постійно діюча науково-методична допомога по написанню конкурсних робіт. У цьому зв'язку слід підкреслити важливе значення методичних вказівок по написанню рефератів і студентських конкурсних робіт з політичної економії, складених доцентом кафедри Л. І. Жебраком, що вийшли друком окремою брошурою. Кафедра зобов'язалась підготувати на обласний тур конкурсу не менше 70 робіт. Прикладом сумлінного ставлення до цієї ланки роботи зі студентською молоддю служать професори О. Г. Лобунець та Н. О. Пільгуй, доцент Л. І. Жебрак, Л. А. Левченко, С. В. Суховська та інші.

І. ПРИМАЧЕНКО,
асистент кафедри
політекономії.

В ГОСТЯХ У ЗЕМЛЯКІВ

Цими днями в Миколаївському районі Одеської області побував відомий поет сатирик, наш земляк Степан Іванович Олійник. В рідному селі Левадівці він зустрівся з односельчанами, цікавився їх життям, досягненнями у виробництві сільськогосподарської продукції.

С. І. Олійник розповів про свої творчі плани, громадську роботу, допомогу поетам-початківцям, прочитав кілька творів з своєї нової збірки, яка виходить у видавництві «Радянський письменник».

М. ПЕТРЕНКО.

ПРОФСПІЛКИ— ШКОЛА КОМУНІЗМУ

(Закінчення.
Початок на 2-й стор.)

Починається обговорення доповіді. На трибуні голова профбюро мехмату студент Г. Райчев. Огляди-конкурси академгруп, говорить він, стали невід'ємною часткою нашого учбового, громадського і культурного життя. Кращі із кращів сьогодні одержують звання «Групи ім. XXVI з'їзду КПРС». Шлий ряд таких груп навчається на механіко-математичному факультеті. І це відрядно. Але життя йде вперед. Актив не повинен задовольнятися досягнутим. Тому профактив факультету разом з комсомолом починає проводити спеціальне анкетування академгруп.

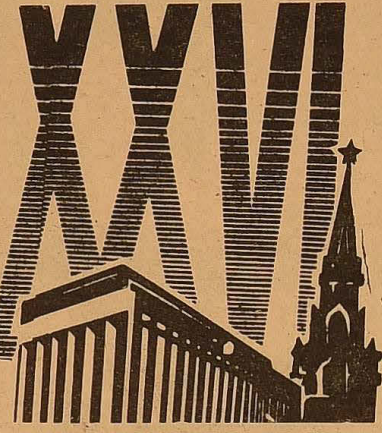
Голова комітету комсомолу ОДУ І. М. Коваль зупинився на оглядах-конкурсах академічних груп, висіши пропозицію: щоб підвищити учбовий та ідейний рівень студентів, окремі групи, що змагаються, повинні надалі удосконалювати почесного звання «група ім. XIX з'їзду Ленінського комсомолу».

Попередній виступаючий сказав: ще студентський гуртожиток, на жаль, не став для нас справжньою домішкою, бо тут, мовляв, винна адміністрація. А чи все робиться тут самими студентами і, зокрема, — студрадами? Кожний студент ОДУ повинен скрізь — і в гуртожитку, і в будівельному загоні, і в культурній діяльності клубів-кафе — багато що робити своїми руками, своєю творчою ініціативою.

Про байдуже ставлення до своїх обов'язків окремих працівників кафе і їдалень в гуртожитках розповідає член профбюро факультету романо-германської філології студент Г. Луценко. Він робить висновок, що студентському профкомуну ОДУ потрібно здійснювати систематичний і принциповий контроль за якісним обслуговуванням студентів працівниками харчоторгу.

Відповідальний за побутовий сектор профбюро фізфаку Т. Панасюк відзначає: студентський профактив факультету діє успішно саме тому, що тісно і творчо взаємодіє з комсомолом, партбюро, деканатом і що постійно і вміло організує між групами соціалістичні змагання. Але серед ряду проблем, вдало вирішених студентським профбюро, є й такі, до яких актив ще посправжньому, з вогником, не підійшов. Чому, наприклад, їдалня № 98 по покращує свою роботу по обслуговуванню студентів, то знову погіршує — і без поважних причин? Очевидно, тут треба працювати активніше, використовувати і досвід інших вузів (візьміть, наприклад, їдальню медичного інституту — це ж чудовий взірць прекрасного обслуговування студентської молоді).

Ряд зауважень було спрямовано і на адресу профкомуну ОДУ, котрий ще слабо контролює на факультетах

студентський побут, соцстрахування, культмасову роботу тощо.

Члена організаційної комісії профбюро фізфаку Д. Федоренка бентежать питання масової фізичної культури, який вся молодь повинна приділяти багато уваги. Спорт, — стверджує він, — не видовище для розваг, а сутність здорового духу. «Тільки в здоровому тілі здоровий дух», говорили древні мудреці. На факультеті фіззарядкою займається лише кожний 3—4 студент. Варто посилити змагання між групами, зокрема, всередині гуртожитків, і запровадити в університеті гімнастику виробничу. Це значно підвищило б успіхи навчання і всієї життєдіяльності студентства.

Член профкому ОДУ студент геолого-географічного факультету А. Жук веде мову про роботу житлово-побутової комісії університету, про її зв'язок з студрадами та деканатами факультетів.

На трибуні секретар парткому ОДУ доцент Л. Х. Калуст'ян. Він звертає увагу учасників конференції на недоліки в роботі профкому. От і зараз виступаючі зовсім не говорять чомусь про навчання. Хоча літня сесія показала, що тут порівняно з зимою є певні успіхи, але вони ще далеко не задовільні. Так, зокрема, процент успішності на окремих факультетах ще нижчий від загально-університетського. Треба активніше використовувати резерви, покращивши дисципліну, зменшивши пропуски на заняття без поважних причин тощо. За кількістю студентів найменший історичний факультет, а пропусків найбільше саме тут. Чому? — Значить, актив профкому ще не веде рішучої боротьби з таким становищем — звідси і малоприємні результати.

Далі виступаючий зупиняється на роботі житлово-побутової комісії, підкреслює, що студенти дійсно не завжди вміють по-хазяйському свідомо, бережно ставитись до державного майна, в гуртожитках ще не має чіткого чергування і контролю за чистотою і порядком. Секретар парткому торкнувся також і питання внутрішнішньої роботи активу.

В роботі конференції взяла участь голова обкому працівників профспілок вищих шкіл та наукових закладів Н. А. Дубовик.

Конференція обрала новий склад профспілкового комітету університету. Головою профкому ОДУ обрано О. І. Жмуріну.

ОКРИЛЕНІ МУЗОЮ

ПРО СТУДЕНТСЬКИЙ ТЕАТР «ЖОВТЕНЬ»

Скромно обставлена сцена. В центрі її — стіл, покритий зеленим сукном, номери ленінської «Іскры». Герої спектаклю «Початок» — більшовики, які на чолі з В. І. Леніним створювали партію, йшли в тюрми, на каторгу, ціною власного життя, що ставало подвигом, наближали перемогу Великого Жовтня.

— Тут перекинута ідейний місток від II з'їзду РСДРП до XXVI з'їзду КПРС, — говорить постановник спектаклю, художній керівник студентського публіцистичного театру «Жовтень» Валентин Володимирович Крапива. — Колектив наш — не професійний театр і використовує не театральні п'єси, а сценарії, створені за конкретними історичними документами: це і твори В. І. Леніна та його соратників, матеріали з історії Комуністичної партії Радянського Союзу. Ми нічого не вдумуємо, головне тут — партійний пафос. Тому театр — публіцистичний.

Сцен багато, і всі вони — і суперечка між ленінцями та меншовиками навколо I параграфу Статуту партії, і бесіда «Грача» (Бауман) з жандармом Зубатовим, і трагічна, але прекрасна любов революціонерів, що вперше в житті побачились при виконанні важливого завдання та інші, — напружені, енергійні, пронизані пафосом революції, до якої неухильно ведуть конкретні історичні події. I постановка переконує, захоплює.

А потім — дивус: в чому ж секрет успіху? Мінімум художніх засобів, а таке максимальне враження! На перший погляд, це фактично не спектакль, а своєрідно оформлена лекція на історичну тему: актори виголошують цитати, лише обігруючи ті чи інші історичні ситуації. Все тут ґрунтується на творчій співучасті самого глядача, на його багатих знаннях, і ще більше — на фантазії, котра здатна сприймати ідеї, символи чи аналогії асоціативно, бо глядач, як стверджує В. В. Крапива, приходиться сюди не відпочивати, а працювати.

Бо коли перед аудиторією виступає прекрасний лектор з кафедри історії КПРС, це вже сам по собі естетично діючий факт, а коли в його полум'яну лекцію та влити ігровий момент, в якому бере участь 25 осіб, (а часом і значно більше) і цей колектив стає полум'яним агітатором, трибуном, пропагандистом, пристрасно використовуючи для цього насичені діалоги та монологи, виразне читання віршів, хорів і сольні співу, експресивно застроюючи текст — то це справжній театр!

Звичайно, театр іде не від класики, він запалює глядача динамічною ідеєю-чуття, ідеєю-емоцією, її поетично-кульмінаційним спалахом.

І тому варто подивитись під час спектаклю на глядача, щоб відчуття: поетичний настрій його, актуальність теми, пристрасно діюча форма нікого не полишають байдужими. А коли згадати,

що в свій час В. І. Ленін радивав за те, щоб до мас доносити ідеї революції, ідеї комунізму в яскравих формах монументальної пропаганди, то приходиш до висновку: студентський публіцистичний театр «Жовтень» всією ідейною спрямованістю своїх пошуків найбільш, очевидно, наближається саме до таких форм.

Театр виконує своє завдання, свою роль на високому естетичному рівні і в іншому плані — як творча школа для його учасників. Більшість серед них — студенти мехмату, а художня самодіяльність мехмату, як відомо, посідає зараз одне з перших місць. Висновок зрозумілий: саме тут вони відчують велику радість спілкування зі справжнім мистецтвом, вчаться розкривати зв'язок політики і мистецтва, стають творчо активними людьми і на факультеті, а в майбутньому стануть прекрасними педагогами. Це саме тут філологи мають всі можливості оволодіти секретами виразного читання Пушкіна і Шевченка, Маяковського і Тичини, хорошої прози та драматичних творів. І це, в свою чергу, робить театр надзвичайно потрібним і авторитетним.

Незабаром, після поїздки в Кілійський район зі спектаклем «Початок», колектив почне готувати новий спектакль «Мое чарівне місто Одеса». І в ці святкові дні хочеться побажати колективу найкращих успіхів в його благородній роботі.

А. МИХАЙЛОВ.

Там, де панує капітал

Кожний ранок в цьому італійському місті починається однаково: вулиці заповнюються демонстрантами. Тисячі безробітних збираються в різних районах міста, вимагаючи надати їм можливість заробити на життя (на знімку).

Майже все найгірше, що може трапитись з містом, відбувається зараз з Неаполем. Після землетрусу в листопаді 1980 року, за свідченням іноземної преси, там панують злидні, безробіття, голод і відчай. В місті нараховується 120 тисяч бездомних. Тисячі людей живуть в будинках, які в будь-яку хвилину можуть розвалитися. 20 тисяч людей мешкають на кораблях і в неопалюваних фургонах. Діти не відвідують занять, тому що майже 200 шкіл зайнято бі-

лими із потерпілих від землетрусу південних провінцій країни, а близько 150 центральних вулиць Неаполя просто непрохідні.

В останні місяці становище на неаполітанській біржі праці, де рівень безробіття і так був одним із найвищих в Італії, різко загострилося: сюди ринули десятки тисяч людей, що залишилися після катастрофи не тільки без житла, але і без роботи.

До того ж, користуючись нещастям південного населення, Неаполь наводнюють різного роду злочинні елементи чи просто шахраї.

Такий Неаполь сьогодні. Демократична громадськість Італії вимагає від влади діючої допомоги місту, що опинилося в біді.

(Фотохроніка ТАРС).

США. Злидні, голод і відчай — доля мільйонів американців похилого віку. Навіть буржуазна преса змушена визнавати становище літніх громадян США «національною ганьбою». Серед людей, що офіційно числяться бідняками і живуть на доходи нижче офіційної «лінії бідності», ця категорія американців складає 29 процентів.

Проте урядова програма нарощування військових витрат за рахунок реальних потреб населення прирідкає мільйони американців похилого віку на нові злигодні і страждання.

На знімку: «Мое ім'я Шарон. Будьте ласкаві, допоможіть мені, я голодна», — звергається ця жінка до прохожих на одній з вулиць Нью-Йорку.

(Фотохроніка ТАРС).

Редактор В. НИКОЛАЄВ.

ПИШІТЬ НАМ: 270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ: телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).